

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékire postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 frt.
Negyedévre 4 frt.
Egy hónapra 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:
Pótlár 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények, czimzandók.

K E L E T.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESB CZIKKEK DIJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatk vissza.

Hirdetési díjak
Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdí minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:
Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Volger (Wallfischgasse 10.) Rnd. Mosse Publicistische Bureau Budapestben. Haasensteint és Vogler hirdetés közv. irodája. [Weisz Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervitátor 5. sz.

Nyiltéri czikkok
garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

A jövő ünnepe.

A tömösi szorosnál, hazarészünk kereskedelmének, iparának kapujánál a napokban egy ünnepély tartatott, melyet méltán nevezhetünk e szegény szép országrész jövője ünnepeének. Ekkor nyitattott meg a tömös-predjali most készülő vasutvonalon azon óriási alagut, mely most már a csatlakozást lehetővé teszi. Egy új világ, új élet kapuját nyitották ott fel előttünk a legutolsó szikladarabok szétrombolásával. A tömösi csatlakozástól egy rég elvarrt világfogalmi utunknak visszanyerését, kezdetleges iparunk felvirágzását, anyagi jólétünk egy eddig elzárt főúrrásának megnyitását várjuk. A lemberg-csernyiz-galati vasutvonalon a természetes út kikerülésével Bukovinán, Gácsországon át fejtünk felett mesterségesen terelik most a minket, megillető kereskedelmet, de a tömösi csatlakozás létesülésével Kolozsvár oly közel fog esni a Feketetengerhez, mint van, most Budapesthez és az a nagy világforgalom, mely most Kelet-Indiából Triest felé tart, a szezi csatornán keresztül Konstantinápoly-Galat-Plojest-Brassó felé a pár száz mérfölddel rövidebb utat kell legalább a Magyarországot illető forgalomban követnie. Hogy továbbá a kereskedelmen kívül a hazai ipar felemelésére miként használhatók fel Romániát, és az egész keletet, ezt beláthatja mindenki, a ki tudja, mily mértékben zsákmányolja ki Ausztria a mi elmaradottságunkat ő mellette.

Méltán nevezhetjük tehát a tömösi ünnepet egy új kor, talán jobb idők ünnepeének. Im itt adjuk a neki tulajdonított fontosság jelölés leírását.

Az új alagut, egyike a legsajátosabb műszaki műveknek, nem halad egyenes irányban, hanem a föld alatt körben halad s készítése nagy nehézségekkel járt. Annál nagyobb dicsőretére válik a mérnököknek a kivitel pontosságára. A földalatti útát két oldalról kezdték furni 1876. július havában a bejáratot és ugyanezen év augusztus havában a tulsó oldalról a kijáratát. Tizenöt hónapig éjjel-nappal szakadatlanul robbantották és furták a sziklát, mignem a napokban a két munkálat egymással találkozott. A kikészített földalatti út 937 méter hosszú, a melyből mintegy 520 méter táglával és kövel van körűl építve. A furatásra egy 40 ezer frtos gépet is hozattak, a melyet azonban a változó földrétegek miatt kevésbé lehetett hasz-

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Az argostoli jegyző.

Uj-görög elbeszélés.

Irta:

A. R. RANGABÉ.

Első fejezet.

Azon menekülő görögök, kik a függetlenség harcz kezdetével Cephalonia lakóinak szíves vendégterületét élvezték, emlékeznek tán még, hogy Argostol-ban, a sziget fővárosában többször találkoztak Tapas jegyzővel. Ez meghajlott terméti, ráncos lépi, egészen kopasz kis öreg ember volt, álnok mosolylyal ajkain, ki zöld szeműve mögött üveg fényt, nyugtalan tekintetű szempárt rejtegetett. Beszéde különös! vegyüléke volt a görög és olasz kifejezéseknek, mindkét nyelv töredékeiből összealkotva.

Hanem ily módon magát kifejezni 'nem kíválón az ő sajátosságai közé tartozott, sőt fájdalom! honfitársai legtulnyomóbb része osztotta ezt vele.

E tényt korántsem valamely gunyoros utógondolattal említi meg e helyen, hanem csak pusztán jelezni kívánom olvasóimnak, mily nagy veszélynek voltak szigetbéli hazánkjai a velencei uralom alatt kitéve, azon veszélynek, hogy elveszítse nemzetiességök legbecsessebb tulajdonát.

Odüsszeus utódjai közel voltak hozzá, elfeledni Homér nyelvét.

De térjünk vissza Tapashoz.

Egy napon, meglehetős késő délutáni órában, derék jegyzőnk rozzant [karszékében író asztala előtt ült s szorgalmasan írt, a nélkül, hogy valami nagy figyelembe venné számos rá várakozó védenését, kik nyugodtan tűrték az elhanyagoltást.

nál. Hasonlóan óriási kiadásokat okoztak az új utak készítése az építő anyag odahordása végett, mit ismét a hónapok óta tartó marhavész szerfelett megnehezített. Mindazonáltal a nagy vállalat mégis czélrt ért és meg lehetett tartani a megnyitási ünnepélyt.

A főünnep az alagut kiépítése körül Strömsky A. ura, mint főmérnököt, mellette Riedl mérnököt a kormány megbízottját, Geyser mérnököt a vállalat szakvezetőjét és Herrlingert a Bandeson-örökösök képviselőjét illette. Az egészet pedig a Grögensen-et Bandeson-cég mint vállalkozó készítette.

Fő ünnepnapra voltak meghíva a vendégek többnyire Brassóból az alagut ünnepélyes átörésére. Husz száz ritte ki a meghívottakat, a kik között Szentiványi Kalmán főispán is jelen volt 10 órakor délelőtt Strömsky és Percezel, felügyelő a kormány részéről fogadta őket Tömösön, honnan rövid villas reggeli után szánkákön az egész társaság 12 órára az alaguthoz érkezett. Itt egy pár pillanatra a társaság félre vonult, három sziklarobbantás követte egymást és ezzel megnyílt a közlekedés az alagut egyik végétől a másikig. A szikladarabok eltakarítottán, Geyser mérnök beszédet tartott és szívélyesen üdvözölte a vendégeket, mire ezek faklyákkal és bányalámpákkal megkezdtek az átvonulást az alaguton. Midőn a tulsó nyíláson kiértek, Szentiványi főispán tartott megható beszédet a szép számú közönséghez. Mozsárágyúndörögések és éljenések között foglaltak a vendégek ismét helyet a szánkákön és tértek vissza Tömösre, hol vidám lakoma mellett a pezsgős üvegek durrogása között sürü éljenekkel kísért pohárköszöntő toásztót ért.

Ez volt az emlékeztetés ünnepély lefolyása, mely a maga egyszerűségében is korszakot alkotó eseményhvé nöheti ki magát hazai történelmünkben.

Am a munkának még két nehéz része van, egy kisebb és nagyobb, de egyaránt szerfelett nagy fontosságú mindkettő. A kisebbik, hogy Románia is kiépítse a vasutat ott illető részét, a mi valószínű, csak abból a czélból is, hogy ne kapjanak okot e kritikus napok alatt a vizsályra Ausztria-Magyarországgal, valószínűleg meg fog történni.

Ekkor egy ifiat ember lépett a szobába, tartozkodva közeledett Themis szolgájához.

Tapas hirtelen feltekintett szoműve mögött s titkon gyors pillantást vetett a belépőre. Megismerte őt, feltolta homlokára szeművegét, tollát füle mögé dugta, s sajátos beszéd modorában, melynek olaszos vegyüléket csak részben akarjuk visszaadni, kérdezte vendégétől: miben lehet szolgálatára.

— Ön az signor Rodinis? isten hozta kedvesem! isten hozta! Mi a kívánsága Signor gróf Nanettonak?

— A gróf tájladom még mindig gyöngéledik" válaszolt a fiatal ember, sokkal tisztább görög kiejtéssel. „Nem is az ő megbízásából jöttem ide jelenleg, hanem a magam részére akarnám önt egy nagy szolgálatra felkérni.

Az öreg a „szolgálat” szónál megütődve nézett vendégére, s gépigleg szemére huzta ismét szeművegét, nem szerette, hogy szeméi fecsegjenek, mikor nyelve bölcsen hallgatott.

— Oh bene, bene! szólott „Commandi. Mivel szolgálhatok?

— Meg lehet szükségem lesz a napokban ezer tallérra, s azt akartam kérdezni, ha megszerezhetné-e azt nekem?

A jegyző elmosolyodott, mi egészen vén rókaához tette őt hasonlóvá.

— Ezer tallér! Per bacco sior mio, a tallérokat ez idő szerint nem igen lehet csak egy Cephalonia utcáiról felszedni, a kereskedelem pang, caro mio senki sem akar bévásárolni semmit, s a pénzes zacskók kiürültek.

— Tapas ur! éppen mivel mind e nehézségek tudva vannak előttem, fordultam önökhöz.

A pénzre, ha egyáltalán kellend az, csak néhány nap múlva lenne szükségem. Azt is tudatom önnek, hogy a kamat vagy bár mily feltétel miatt nem kell nehézségeket tennie; minden áldozatra kész vagyok.

— Va bon! va bon! de a mint már az előbb is szerencsém volt megjegyezni caro, az idők rosszakar. Kinek mai napaság van egy obulus-

A nagyobbik, hogy Erdély előkészítse magát az új viszonyokra.

E tekintetben egy fontos mozgalom foly már is az országban, mely kiszámíthatatlan áldást hozhat magával. Az erdélyrészi háziipar, vagy jobban mondva, általános iparfejlesztő egyesületbe most folynak a beiratkozások az egész országrészben. Nehány megye testületileg belépett már az egyletbe, néhány polgármester és alispán házról-házra járat az aláírási ivelyk s így valószínű, hogy az egyesület még e hónapban Kolozsvártt meg fog alakulni.

Különös partfogásába ajánljuk ezen egyesület minden magyar hazafinak, kiváló gondjába a főispánoknak és polgármestereknek, hogy a még testületileg be nem lépett megyéket a belépésre bírják és az aláírási ivelykkel lelkiismeretesen keressenek fel minden lakost, hogy az egylet valóban országossá legyen és tagjainak száma érje el a néhány ezret. Ezen aláírási ivelyk jól körül van írva az egyesület nagyszerű feladata, lehetetlen, hogy egyetlen jó hazafi pártolásától kivonja magát.

Ha ily módon anyagilag biztosítva lesz az egyesület jövője, akkor tartjuk meg méltó mását a brassói alagut átörési ünnepélyének, mikor az erdélyrészi iparfejlesztő egyesület ipartanműhelyei megnyílnak. Justus.

— A képviselőház pénzügyi bizottsága e hó 8-án tartott ülésében folytatta a pénzügyi tárcza költségvetésének tárgyalását. A bélyeg-nél Horváth L. az előző évi eredmény után itélve igen soknak tartja a vadászati jegyárakból 230,000 frt bevétel praedimínálását. A bizottság változatlanul megszavazta az előirányzatot. A kártya-bélyegnél szóba hozták, hogy a kártyagyártás monopoliummá tétessék. Száll miniszter igéri, hogy ezt tanulmány tárgyává teszi. — A jogilletékek és díjaknál az előirányzatot a bizottság megszavazta. A dohány jövedéknél Száll miniszter kéri, hogy a külföldi dohánynyétel rovata 477,000 frttal emeltessek fel az előirányzat, jót állván, hogy az előző évinél 1½ millional magasabb bevételi előirányzat teljesen be fog jóni. A bizottság rövid vita után a miniszter által ajánlott módosítással megszavazta az előirányzatot. A lottó jövedéknél Száll miniszter a kiadások előirányzatának 250,000 frt, a bevételeknek 100,000 frttal való emelését javasolja. A bizottság e mó-

sa, megtartja maga számára, vagy pedig egészen biztos zálogot kíván érte, ha kölcsön akarja adni.

— Birni fogja ön névalírássomat, mondá oly hangon, mint ama spanyol tábornok ki felkáltott volt: „Zálogot akartok? Vegyétek szakkállomai!”

— Névalírást! Cospetto! Carissimo signor Rodinis, ha egyedül rólam volna szó és tölem függne, bátran oda adnám önnek Croesus minden kincsét, ha t. i. birnék vele, — de ezek az átkozott hitelezők — hordaná el őket a zivatar — egyszerű névalírással távolról sem élgesznek meg.

— Hisz ott van a grófnál levő fizetésem. Az sem kielégítő?

— Hogy ne! De tudja mit mondanak ezek az ostoba emberek. Azt mondják: ma meg van még önnek fizetése s holnap meg lehet nem számíthat rá többet; következésképp meg lehet, hogy a kamatokra nézve elég biztosítékot nyújthat, de ki fizeti meg majd a tőkét?

— Az isten majd csak megsegít ebben is, kedves Tapas ur, válaszolt Rodinis mosolyogva, visszafizetjük annak idejében a tőkét, ne féljen.

— Az isten! Nó nem akarok ellentmondani ebben, véle vállalt vonogatva Tapas. „De lássa, mio gioia, az isten nem köteles, a neki benyújtott váltókat kiizetni. Higgye el nekem caro mio, a ki adósságot épít, rossz alapra épít! Az adósság ugy nehézkedik reánk, mint a nyakunkba kötött kő, s lehuz az örvény fenekére.

Higgyen nekem, hagyja abban a kölcsönkérés, idegen tollak ékességével nem sokra megy az ember!

— Tudja meg kedves ügyvéd ur, hogy ha ön fel bírja hajtani számomra a kívánt ezer tallért, — válaszolt Rodinis oly ember hangján, kit sokkal inkább érdekel a pénz kaphatás, mint jó tanácsok elfogadása, — tudja meg, hogy ha a hitelező nem lenne megelégedve fizetésem lekötésével, fekvő bírtok biztosítékot is ajánlhat föl neki.

dosítással elfogadja az előirányzatot. A jövedéki előirányzat változatlanul megszavaztatik. Az államjóságoknál az előirányzatot a bizottság megszavazza, valamint az államerdők, a bányászati és pénzverés előirányzatát is; a díogyóri vasművekre nézve a miniszter kinyilatkoztatja, hogy bérbeadásuk legközelebb meg fog történni. Az erdélyi közszénbányák bérbeadása iránt is folyamatban vannak a tárgyalások. Az államayomdánál Száll miniszter javasolja, hogy a kiadás 525,000 a bevétel 565,000 frta tétessék. A bizottság ez indítványnak megfelelően szavazza meg az előirányzatot. Az államépületek előirányzata változatlanul megszavaztatott, valamint az ingó államvagyon, a különféle kiadások és bevételek s a nyugdíjak előirányzata, Az átmeneti kiadások, beruházások, s átmeneti bevételek előirányzatának megszavazása után, az ülés véget ért.

— A bélyegtörvény novelláris uton legközelebből reformálva lesz; a váltóbélyeg leszállítva, nyugtázt, számlák bélyege és ellenőrzése szigoritva lesz. A váltóbélyeg leszállítását szükségessé teszi az a körülmény is, hogy az osztrák váltók csekélyebb bélyege veszedelmes versenyt képez.

— Az illetékszabási és adófelügyelő-ségi hivatalokál f. évi juniuson kezdve kombinálni akarja a pénzügyminiszter és egyszersmind az illetéktörvény reformja is munkában van, hogy vége vessessék azon chaosnak, mely osztrák régi és magyar törvények, rendeletek során e tárgyan van.

— A mi viszonyunk Olaszországgal. A Gazetta d'Italia a következőket írja: Az osztrák-magyar kormány erődtívvényeket állittat fel az olasz határon. Nálunk sokkal nagyobb elővigyázattal bír Ausztria! Ha legalább tanulnánk!

— Krétát illetőleg kalandos tervről tesz említést a „Journal des Debats” konstantinápolyi levelezője. Nem kevesebb ez, mint, hogy a porta átengedné e szigetet az amerikai Egyesült-Államoknak bagatell 800 millió frankért. Ezzel a török kincstár jó falatra tenne szert, mire rég éhes gyomrának szüksége van; míg az amerikaiak is elérnék vagyukat, mely tudvalevőleg abban áll, hogy valami szárazföldre tegyenek szert a földközi tengeren. Angolország azonban aligha lenne vele nagyon megelégedve, teszi hozzá a „Debats” levelezője.

— Talán bizon corfui házát? Mi dispiace, erre nézve sajnálattal kell önnek megjegyeznem, hogy ily biztosítékra önnek senki még csak két száz tallért sem fogna kölcsön adni.

— Nős ha még az sem elég nekik, akkor ajánljon fel, itt helyt Cephaloniában fekvő házakat, szőlő ültetvényeket, kerteket, szántókat, melyek bizonynyal tízszeresze megéri az általam ohajtott összeget.

Az ügyvéd e szók hallatára hirtelen Rodinra tekintett, mintha azt hinné, hogy elméjében megzavarodott, s megnézte jól tetőtől talpig. Rodinis ekkor egészen közelébe lépett, s halk elfojtott hangon mondá:

— Talpas ur, nem beszélhetnék önnek egy perczig négyeszmeköz?

— Va ben, uraim”, szólítá meg az ügyvéd jelenlevő védenzeit, „hagyjának most magamra, s folytassuk ügyeinket más alkalommal; holnap megbeszélünk mindent, a rideverei cari signori.”

Egy mosolylyal, s azt kiséző közmozdulattal hatásosan kifejezte gondolatát: „Csak engedjétek mentől hamarabb!” ügyfelei megértették őt, spár percz múlva Rodinis egyedül maradt a jegyzővel. (Foly. köv.)

BULGÁRIA.

Irta:

SZATHMÁRY GYÖRGY.

(Folytatás.)

Fennebb említők, hogy egy magyarországi születésű és itt képezetett fiatal szerb történetíró minő befolyással volt egy bolgár szerzetesre, ki nemzeti szellemű könyvével ébresztőleg hatott a bolgárookra. Most egy második, ehhez hasonló esetet jegyezhetünk föl. 1802-ben született Nagy-Tibaván (Berek megyében) Venelin Ivanics György, ki Ungváron és Szathmáron járta a középiskolát s 1821-ben Lembergbe ment az egyetemre. Eredetileg Hucza Györgynek hitták s Lembergben vette

A HÁBORU.

A harcztér eseményeinek legfontosabbja azon változás, mely a ruméliai török fővezényletben beállott. A fővezénylet Reuf pasa tengerészeti miniszter vette át, míg az eddigi generalissimus Szuleiman pasa egyszerű hadtest parancsnokká degradáltatott s a slaticzai csapatok vezetését vette át.

E változás a „Pol. Corr.” konstantinápolyi értesítései szerint palotacselszövények következménye s a szultán kezdeményezésére vezetendő visza. Szulejman pasát azzal gyanúsítják, hogy Midhat pasa visszahívásán dolgozik s híveit a török parlamentben ez irányban befolyásolta. Reuf pasában viszont a palota emberei olyan tábornokot láttak, a ki jobban alkalmazkodik hozzájuk, s a ki a szultánnak több befolyást hajlandó a hadműveletekre engedni. A változás bármilyen okokból történt, mindenesetre a legrosszabb időben ment végbe. Sophia az oroszok kezében van, s Gurko hatalmas hadtömegei elárasztják Rumélia északnyugati részeit.

Gurko sikeres működése folytán a második orosz hadsereg a Sipka-szorosból is megindulni készül, ámbar az a hír, hogy Radecky tábornok már átvonult Ruméliába, korainak látszik. De hogy ez még a héten megtörténik, az alig szenved kétséget. A „Pol. Corr.” egy január 2-iki levele szerint Tirnova lón középpontja a hadműveleteknek; 50,000-nél nagyobb sereg van ott összehívva. De a főhadiszállás nem ide, hanem a Balkánhoz közelebb fog áttétni. A csapatok a Balkán mentén már a múlt héten elfoglalták állásaikat.

A műveletek megkezdését csak azon körülmény hátráltatta, hogy a jégzárlás miatt a dunai közlekedés teljesen megszakadt. Mihelyt a Duna befagy s a készletek Romániából ismét rendesen küldhetők a sereghez, a Sipka-szoroson át is megindíják a műveleteket.

A várnégyszög elleni támadást szintén nagyon hátráltatja a rossz időjárás, melynek hatásait épen a cárevis serege érezte a leg-súlyosabban. Az iszonyú hóviharban egyes csapatok néha 40 órán át teljesen el voltak zárva a külvilágtól s élelmiszer nélkül maradtak. Mindezzel a héten az oroszok lassan-lassan itt is elérhetőknek s főleg Eski-Djuma felé észlelhető offensiv mozgalom.

Ugy látszik, hogy Rasgrádót, mely ujabbán készült védművei folytán szintén erős várnak mondható, Czerkezöi föld meg akarják kerülni, hogy megszakítsák a vár összeköttetéseit Sumlával. De

föl az új nevet. Atyja kis orosz pap volt, s őt is papi pályára szánta, de a fiut keletre vonzották hajlamai s 1823. év tavaszán Kiseneffbe ment. (E városban adta ki II. Sándor czár 1877 április 24-én a hadi kiáltványt.) Itt két évig lakott, s ez idő alatt megtanulván a bolgár nyelvet, csakhamar egy történeti munkával lépett föl, mely hatalmas befolyást gyakorolt s bolgárok nemzeti szellemének és öntudatának fejlesztésére. E munka címe: Az ő és új bolgárok, az oroszokhoz való ethnographiai, történelmi és vallási viszonyai. A szerző igyekezett ebben kimutatni, hogy a bolgárok nem elszárvosodott tatár faj, hanem eredetileg is szlávok. Venelin figyelmet ébresztett, úgy hogy az orosz akadémia kiküldötte őt Bulgáriába történeti adatok gyűjtésére és azok földolgozására. Venelin be is utazta Bulgária egy részét s az általa gyűjtött adatokat az orosz akadémia ki is adta, — de csak halála után. Venelin, ki élete utolsó szakában sok nélkülözésnek volt kitéve, 1839-ben halt meg a moszkvai kórházban. Hívei márványemléket emeltek neki a következő fölirattal: „Venelin Ivanics Györgynek az odessai bolgárok 1841. Emlékeztetése hozta a világnak az elfeledett, de egykoron híres és hatalmas bolgár népet s forrón óhajtotta megérni ennek újjászületését.” Venelin emléket szent kegyelettel őrizték a bolgárok s alig van műveltebb bolgár, ki e nevet nem ismerné.

Azon bolgárok között, kiket Venelin munkáinak olvasása hazafias tettekre buzdított, első helyet foglal el Arpillow, ki Gabrovából származott Odassába, hol mint kereskedő tekintélyes vagyontartott szert. Eleinte ő is, mint a többi bolgár kereskedő a görög irodalmat és szellemet pártolta, de Venelin idézett munkájának elolvasása után egészen más nézetre tért s azontul legfőbb törekvése volt faja művelődésének előmozdítása. Többekkel szövetszerve alapított is egészen európai mintára egy bolgár népisiskolát Gabrovában, hol az elv is nyílt 1835-ben. Ez volt Bulgáriában az első európai [színi]vonalon álló bolgár népisiskola. Főlemlítésre méltó körülmény, hogy azok voltak

különböző ezimen 43500 frt 92 kr, tehát ájtott az 1878-ik évre maradvék 676 frt 82 kr, a körjegyzői nyugdíjalap tesz 713 frt 9 krt, a megyei szegény-alapban van jelenleg 1117 frt 12 kr, a betegápolási alapban 245 frt 93 kr, a real-iskola alap tesz 5037 frt 37 krt. A mult hóban beadványi jegyzőkönyvie jött összesen 585 ügydarab, az egész 1877-ik évben pedig jött be összesen 7064. Kiadatott vadászjegy a 12 frtosból 84, a 6 frtosból 3, a 2 frtosból 30; miből befolyt és az adóhivatalhoz befizetett 1086 frt. Igazólajegy kiadott 175, külföldre szóló utlevél 33 drb.

Bartha Gergely tisztí ügyész által referált négy fegyelmi darab ellátása után, árvasséki elnök Tarsoly Gábor által az árvák és gondnokoltak vagyoni és személyi állapotáról és az árvaszék működéséről tett jelentéséből feleltem, hogy az 1877 decz. 31-ig beadványi jegyzőkönyvre jött 9786 drb; jelen évre a mult évről ájtott 142 drb, a melyek jelenben mind el vannak látva. Az árvák létszáma 1878 év jan. 1-én tesz 7092, a gondnokoltak száma pd. 33, szaporodott az árvák száma a mult év folyama alatt 391-el, a gondnokoltak száma pd. 15-el. Az árvai vagyon tesz jan. 1-én 24958 frt 1/2 kr.

A kir. adófelügyelő Pellner Iván által beterjesztett s a mult évről letolt állami adó meny nyiséget felmutatott jelentéséből kitűnik, hogy a mult év decz. hóban 72519 frt, maradt hátralék az 1877. évi adótartozásból 130451 frt. Ha egybe hasonlítjuk az 1877 decz. hóban tett fizetést 72519 frt, az 1876 deczemberi fizetéssel 52508 frttal, mutatkozik kedvezőbb eredmény 20,011 frt. Ha pedig az 1877. évi jan. 1-től decz. végeig tett fizetés 370537 frt, az 1877 évi befizetéssel 297 ezer 552 frttal összehasonlítottuk, kedvezőbb az eredmény az 1877. évre 72,985 ft. S mégis: az adófelzési eredmény — az adófelügyelő jelentése szerint — nem kielégítő! Sajnos, de igaz!

Az orvos — dr. Harmath Márton — jelentése szerint meggyenk mult havi egészségügyi viszonyai kedvezők voltak; jelenleg azonban az u. n. „diphtheritis” nagy mértékben akar fellépni; a mely kör további terjedésének a teendő óvó intézkedések lesznek hivacva gátot vetni.

Moldován Gergely kir. tanfelügyelő havi jelentése jelenleg semmi általános érdékű ügyet nem érintett. Előterjesztette a többek között a vallás és közoktatási ministeriumnak az alsó- és felső-szentmihályfalvi községi, iskolára vonatkozólag leküldött azon leiratát, a melyben tekintettel arra, hogy nevezett községnek fölösleg jövedelme van, felhivatik a közig. bizottság az iránt intézkedni, hogy jelzett iskolákra nézve az állami segély igénybe vehető ne legyen. Miután azonban az államsegély igénybe vehetése a községi iskolákra nézve a törvény által van biztosítva, de felvilágosításul arra nézve is, hogy a ministeri leiratban említett „községi feleség” nem a községet, mint ilyen, hanem a közbirtokosságot illeti: tanfelügyelő iadványára egy leirat határozottat intéztetni.

Andrási Nándor kir. mérnök a megyei államutakról tett előterjesztést, a melyből a jelzett utakra vonatkozólag „megnyugtató” volt merit. A posta felügyelő Veisel Antal jelentése szerint pedig „semmi a közigazgatási bizottságot érdeklő ügy nem merült fel a mult decz. hóban.”

Mint utolsó szakreferens Cserme Béla kir. ügyésznek a tordai kir. tszék börtönügyről jelentéséből kiemelem a következő adatokat: Mult év nov. haváról ájtott vizsgálati fogly 26 férfi, 4 nő; szaporodott e létszám decben 4 férfi és 1 nővel, míg a hó utolsó napján maradt 12 férfi, 1 nő vizsgálati fogságban.

Büntényért elítelt nov. haváról ájtott 54 férfi, 4 nő; szaporodott 31 férfi, 2 nővel; deczember végén maradt 72 férfi, 5 nő elítelt. Kihágásos elítéltek létszáma összesen 26 férfi, 1 nő volt, kik közül decz. utolsó napján 2 férfi maradt, mint elítelt.

A kir. tszék területén decz. hóban előfordult bűnesetek száma 34-re megy, még pedig lopás 19, súlyos testi sértés 5, csalás 3, gyújtás 3, nyilv. erőszak 1, veszélyes fenyegetés 1, kettős házasság 1, hivatalos hatalommal visszaélés 1.

Végül alispán ur a közig. bizottság minden egyes tagjának a beállott új esztendőben „boldog új évet” kívánván, a gyűlés déli 12 órakor eloszlott.

Torda, 1878. jan. 9.

N. A.

VICTOR EMANUEL

Olaszország királya

január 9. 1878. meghalt.

Alábbi táviratunkban bizonyára meglepetéssel fogadják minden olvasónk a hirt, hogy Victor Emánuel, Olaszország királya, az olasz egység megvalósítója, meghalt.

Olaszországot mély csapás érte halálával a derék uralkodónak, ki az olaszok hő vágyát, szép álmát, az olasz népfaj egységét, és a pápai világi uralom megszüntetését valósította meg s mint kiválón alkotmányos szellemű uralkodó a sokat háborgó Olaszország jövőjének szilárd alapokat vetett.

Ausztriának fájdalmas emlékei vannak csatlóva Victor Emmanuel uralkodásához és egy Lombardia elvesztése mélyen bevészte az ő nevét is Ausztria történelmébe.

Előttünk, magyarok előtt, ép ezért rokonszenves név volt mindig az övé. A csapások, a miket Ausztria és az abszolutizmus miatta szenvedett, a mi sebeinkre volt balszam és csak előmozdította más tényezők közreműködésével is hazánk alkotmányának helyreállítását. Ma már természetesen átalakultak a viszonyok. Ausztria ellensége a miénk is, és valóban Victor Emannel s az olaszok magatartása az újabb időben nálunk nem érdemelte ki és nem nyerte meg a kegyeletet.

Halálánál nemvetünk a régiebb idők borus emlékeiből köt számára koszort s mint nagy férfiú, nagy uralkodó haláláról meghatatosan veszt tudomást.

II. Victor Emánuel, előbb Szardínia királya, 1861 március 17-ikétől fogva pedig Olaszország királya született 1820-ban március 13-ikán. Legidősb fia volt Károly Albert királynak, ki a koronáról 1849-ben lemondván, előbb Franciaországra, innen Portugáliába költözött. Victor Emánuel trónját elfoglalván, hosszas alkudozások után Radeckyvel azaz Ausztriával békét kötött és 75 millió lira fizetésére kötelezte magát. 1859-ben Ausztria által megtámadtván, III. Napoleonnal egyesülten győzelmet vívott ki Ausztria felett. A villafrancai és zürichi békekötésben Ausztria kénytelen volt Napoleonnak átengedni Lombardiát, mitez Nizzáért és Sgavoyáért Victor Emánuelnek bocsátott át. Victor Emánuel ekkor a pápai állam „patrimonium Petri” kivételével egész Olaszországot egyesítette, miután Toscana, Parma, Nápoly és Szilicia mind Victor Emánuelhez állottak. 1866-ban a bécsi békekötés által az egész lombard-velencei királyság birtokába jutott és 1870. októberében elfoglalta az egyházi államot is, Rómát Olaszország fővárosának kiáltotta ki és Florenczből ide tette át székhelyét. 1842-ben nőül vette volt Rainer osztrák főherceg leányát Adelheidot, de ennek halála után 1855-ben egy polgári származású nőt tett nejévé.

Haláláról, mely tegnap délután történt, táviratunkban találunk olvasóink részleteket.

Jogi rovat.

Kivonat a „Hivatalos Értesítőből.”

— Gothárd Zsigmondnak Popp Mitru és Násztászia elleni ügyében, ez utóbbiaknak 573 frtra becsült tamásfalvi ingatlanok febr. 4-én eladának.

— Dr. Gajzágó Joachimnak Zabola József és neje elleni ügyében, ez utóbbiaknak 451 frtra becsült kolozsvári ingatlanok február 8-án eladának.

— Kósa Jánosnak Buzsor Stefan Todor elleni ügyében, ez utóbbinak 744 frt 75 krra becsült farnasi ingatlanok febr. 4-én elárvereztetnek.

— Déván mult hó 27-én elhalt Zöld János hagyatékra felett a csődeljárás bevezetett.

— Alsó Sigmundné szül. Jánosi Rozália hagyatékához tartozó fiatfalvi és alsó-boldogasszonyfalvi ingatlanok febr. 13-án eladának. Felkiáltási ár: 6000 frt.

— Hosszu Jánosnak Tiyorán János elleni ügyében ez utóbbinak 1306 frt 56 egyneved krra becsült kolozsvári ingatlanok február 7-én el fog adatni.

— Özv. Bodrogi Györgynének Osváth Jánosné szül. Simó Rozália elleni ügyében, ez utóbbinak 800 frtra becsült sz.-udvarhelyi ingatlanok jan. 19-én becsáron alól is eladának.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. jan. 10.

— A m.-vásárhelyi ügyvédi kamara részéről közhírre tétetik, hogy Bota Papp Miklós beszercei lakos ügyvéd, az 1874 évi XXXIV. t. cz. 10 §. alapján a kamara névjegyzékéből kitöröltetett.

— A közlekedésügyminiszter a kolozsvári kereskedelmi kamarának, a keleti vasut igazgatóságának Kolozsvárra áttétele végett hozzá intézett ismérti felterjesztésére adott válaszában így nyilatkozott: „A m. kir. államvasutak (keleti vonal) igazgatóságának Kolozsvárra kívánt áthelyezését az illető szervezési ügy mostani stadiuma szerint megengedhetőnek nem találtam ugyan, kijelentem azonban, hogy a mennyiben a vonalon egy megfelelő hatáskörű üzletvezetőség felállítására fogna elhatározlatni, ezen esetleg szervezendő külfivalat mindenesetre Kolozsvárt fog elhelyeztetni.”

— „Mátyás diák” Balogh István jó magyaros zamatu vigjátékában tegnap (dec. 9.) Tóth Soma, a kolozsvári közönség egykori kedvenc komicusa lépett föl. A régi jó emlékekről legkezebben szóltat a teljesen szufolt nő, melyet minden zezegugában egy megtöltött a közönség, hogy sokan kénytelenek voltak visszatérni, mert nem volt több jegy. A mi az előadást illeti: az, leszámítva a leszámítandókat, elég jól ment. Tóth Somában, kinek Vlad Marci a legjobb szerepei közé tartozott, minden emponpointje mellett ma is megvan az az alakító tehetség és jóízű humor, mely őt egykor annyira kedvelté tette a burlesque comicum terén. A közönségigen szívólyesen fogadta régi kedvenczetét s minden jelenete után sokat tapsolta, az utolsó felvonás végén előadott tót tánczát pedig még is újrátá. A többi szerep-

lők közül Szengyörgyi kitűnő kántora, Körörsiné jó kántornéja, Kovács Gy. Mátyás királya emelkedtek ki. Kassai (Káka) paraszt kis szerepében is türlümszett életbű alakot mutatott be: megmutatta, hogy olyan tehetség mint ő, a legkisebb szerepből is mennyit csinálhat. Nagyné (Idegen nő) és Boér Hermin (Katalin fogadott gyermeke) szerepek jelentéktelenségét még szavalatuk monoton hanghordozásával is emelték.

— Nagy Elek belügyminiszteri nyug. tanácsos és érdemes hazafi temetése tegnap (decz. 9.) d. u. ment végbe, városunk minden rendű és rangu polgárságának nagy részvétele mellett. A temetési menetben az unitárius status teljeszsámu képviselőin, az unitárius főtanoda tanárain és ifjúságán kívül ott láttuk a városi és megyei tisztviselői kart, a városunkban székelő kir. hivatalok tisztviselőit, s közös- és honvéd-tisztikar számos tagját stb. A halottas háznál Ferencz József unitárius püspök mondott emelkedett gyászbeszédet, melyben az elhunytrol melegen emlékezett meg, mint az unitárius egyház egyik legbuzgóbb hívérl, az erdélyi részek egyik érdemes polgáráról és a közélet egyik fáradszatól bajnokáról. Szavainak elhangozta után megindult a hosszú menet és számtalan kocsitól követe, melyekben az elhunytnek nagyzsámu gyászoló rokonsága és résztvevő női ismerősei foglaltak helyet, kikisérte a temető hőlepte kertjébe.

— Meghívó. A kolozsvári orvostudományi társulat f. év január 12-én, s o m b a t o n este 5 órakor a városház tanácsstermében természetudományi estélyt tart, melyre a t. cz. közönséget tisztelőtel meghívja. Tárgy: A b t A n t a l ismerteti és kísérletekkel bemutatja a telephont. A t i t k á r.

— Kis-Küküllőmegye székhelyévé a törvény Erzsébetvárost jelölte ki, de a törvény e rendelkezése még nem valósítottatott. Legújabb (m. 6. decz. 25-ről) mint a „P. N.” írja, Dombó József s vele 25 biz. tagkérvényt nyújtott be a kormányhoz, melyben kéri a törvény valósítását s egyszersmind kijelentik, hogy a Diesd-Szt.-Mártonban tartandó megyegyűlésen sohasem vesznek részt.

— A tordai kereskedői társaság, a kereskedő-tanoncok oktatására, vasárnapi iskolát állított fel s ez már a mult hónapban megkezdte működését. A tanítást Pálfi Károly és Dersi Károly tanár urak vezetik. Vajha mihamarabb ezt regisztrálhatnók az iparos tanoncokról is — írja a „Haladás.”

— N.-Enyed városában f. hó 8-án a kegyelet ünnepet szentelt azon kedveseink közös síra fölött, kiket a lezajlott forradalomban, mindig kezek fosztottak meg az életől. Közös sirban aluszszák a halál hosszú álmát. Az egyszerű sirkert csinosan világított meg az összezsereglett polgárság fájó érzelmeit, találon adta vissza az önkényes tűzoltó egyet jól vezetett zenekara. Értelem, emelkedett szellemű alkalmi beszédet tartott Király Miklós polg. isk. tan. találó képekkel gazdagítva a keleti háborúból a forradalom borzasztóságait.

— Műkedvelői előadások voltak közelebb Székely-Udvarhelyt a létesítendő gyermekkert s a ref. kollegium könyvtára javára. Első alkalommal Kisfaludy „Csalódások” című vigjátékátadták elő. A szereplők közül kiűntek: Korondiné, Bód Károlyné, Kiss Gergely és mások, kik megérdemelt tapsokban részesültek. Január 3-án „Miért házassodik a sógor?” s a „Légyott” című vigjátékokat adták elő. Az első darabban Madarász Veri, Kovács Mari, Félegyházi és Farkas, az utóbbiban pedig Gyórfi Ilka és Bód Károly tűntek ki. Előadás után kedélyes tánczvigalom volt, melyben a műkedvelőkön kívül Móríz Gyuláné, Gyalokay Mózesné, Tamás Karolyné urnök, a Kovács-nővérek s még többen vettek részt.

— A rátkonalyi alagut Temesvár és Orsova közt. A technikai tudomány nagy haladása különösen az alagut-építéset ágában észlelhető, hol valódi monumentális alkotásoknak akad meg a vizsgálók szeme. A mi még pár év előtt lehetetlennek látszott, az ma már csak időkérdés, például a tangeralatti alagut, mely hivatva lesz összekötni Franciaországot Angliával, vagy a Szt.-Gotthard-alagut, mely technikai kivitel tekintetében legyőzhetetlen akadályokba már nem ütközik. A furó és robbanó technika terén tett haladás teljesen átalakította az alagut-építéset. De ha az újabbkor egyszerű alagutjainál, melyek szilárd hegyekbe építvék, a reform sikerre vezethető, nem tagadható, hogy ingatag, csuszos tömegű hegyek átfurása még mindig kimondhatlan s nem egyszer leküzdhetetlen nehézségeket górdít a mérnökök elé. Itt nem a hosszúság, hanem a hegytömegek óriási nyomása képezi a főakadályt, itt elemi hatalmakat kell leküzdeni. És a rátkonalyi alagut épen itt bizonyította be, hogy e tekintetben sincs már lehetetlen földadat. E tárgyban a „Pesti Napló” a következő adatokat közli: a rátkonalyi alagut a karánsebes-orsovai pályavonalon fekszik, az államvaspályatársaság délkeleti vonalán, mely Vercierowánál érinti a román vasúthálózatot. Az alagut a Temes és Cserna vizközét 40-6 méter magasában törí át, hosszúsága a nagy bevágásokkal együtt 900 méter. — A geognostikus viszonyok nem voltak kedvezők, az alagut két puha és homokrétegekkel kevert hegyfalon kellett áttörni. Az államvaspályatársaság műszaki igazgatója, de Serres helyes érzékeléssel azon-

nal fölismerzte a bajt s aszerint tette meg intézkedéseit. Sikamlós talajhoz alkalmazva rendszerét, a veszélyes hegy-nyomást s a vizek összefolyását szerencsésen el tudta háritani. Az építési munkálatokat Hügel és Sager urak vezették. — De Seres intézkedései oly jóknak bizonyultak, hogy az alagut kiépítése minden akadály nélkül, háborítatlanul mehetett végbe. Nem is mentek túl a praeliminált összegzen: 1,880,000 forintot s az alagut két év alatt — négy hóval a szerződésileg kikötött határidő letelte előtt — teljesen elkészült.

Az építés anyaga öt millió téglára, nyolcezer köbméter terméskőre, négy millió kilogramm cementre, háromezer köbméter homokra és harmincezer köbméter épületfára terjedt. A rátkonalyi-alagut építésénél fölmutatott siker egész nagyságában akkor méltányolható, ha e tunnell a magyar-galiozai összekötő pályavonalon levő lupkovi alagutal hasonlítjuk össze, mely csaknem szomorú nevezetességre emelkedett a technika történetében. Ez az alagut ép oly geognostikai viszonyok közt épült, mint a rátkonalyi, 416 méter hosszú, 1870-ben kezdték építeni, 1874-ben készült el s 2 1/2 millió frtba került. Könnyen ki lehet számítani a különbséget.

— Manaszesz N-ro 2. vagy: Petőfi Sándor. Durva papirosból formált levél érkezett a „P. N.” szerkesztőséghez. A levél németül, s a legpogányabb helyesírással van írva, — de mindennél meglegőbb maga a tartalom. A levélíró apjának nevezi Petőfi Sándort, a kit mindenütt következetesen Betőfinek ír s vállalkozik elmondani: miképen és hol ment tőnkre az ő „forrón szeretett apja,” „wo und wie mein vielgeliebter Vater zu Grunde gegangen ist.” Arra kér, hogy küldjenek hozzá három tanut, kik előtt a titkot leplezzék, — de a három tanuak magyar nemeseznek kell lenniök; ő maga mindjárt ki is jelölögr. Festetichet, gr. Károlyit és gr. Podmaniczkyt. Jelenlegi lakása — a budapesti dologház, hol mint fegyvercs mőkődik „örök gunnyjár a sorsnak,” mely Betőfi fiából csavargót csinált. A sajtászertü levél aláírása: „Betőfi Cziráký Sándor.”

— Miletics felségárlási pörének tárgyalását tegnapelőtt d. e. kilenc órakor kezdték meg a budapesti fenytőszéknél. A mint hiszik, három négy napot vesz igénybe; sok a tann; a törvényszék részéről tizenkettőt, a védelem részéről — alsó Magyarországról és Szerbiából — huszat idéztek meg, a tárgyalást Bogisich Lajos elnök vezeti. A vádló ügyész Sálley, a védő pedig dr. Polit Mihály. A tanuk közt főleg Rankovics György török-becsei születésű bérli (39 éves, nőtlen) tett terhöl vallomásokát Miletics ellen, ki — mint állítá — a belgrádi „szerb király” szállóban beszédet tartott, kívánva Milán győzelmét s kilátásba helyezve a Bácska, Bácság és Szeromség területének Szerbiához csatolását; elmondá egyszersmind, hogy hazánkból harmincz-negyzenezer fegyverest fognak toborzani, lázadást szítva s lerázva a magyar igát. A tanu igen szenvedélyesen beszélt s az elnök nyugalomra intégette. Miletics elejétől végig hazugságnak nyilvánítá a Rankovics állításait; ez pedig a védelem részéről felhívott tanukra azt mondá, hogy egytől egyig az omladina tagjai s a Miletics ügynökei.

— Gambetta az olasz királynál. A France a következő töredéket közli a párbeszédből, mely Gambetta és az olasz király közt folyt. Gambetta ezt mondá: Engedje meg sirel egy francia republicanusnak, hogy szerencsét kívánjon önnek, a ki mint alkotmányos király kifogásolhatlan hűséggel tartja meg a többségek törvényét. A király így felelt: Értet nem kell nekem bókot mondani, uram; csak kötelességemet teljesítöm és ha ön Olaszországban oly népszerűségnek örvendene, milyennel Franciaországban bir, én ha szerencsém volna az uralkodójának lenni, megtenném miniszterelnökkömnek.

— Viktor Hugó és az omnibuszok.

A nagy költő, mint sok más párisi, nem szereti a külön fogatokat, hanem annál nagyobb kedvelője az omnibuszoknak. Csaknem naponként lehet látni az izmos öreget, a mint a Rue de Odichyn fekvő házából kilépve, fölveti magát a szemközti jövő omnibuszra, sőt ha az idő engedi, minden teketória nélkül a kocsi tetején is foglal helyet. A költőt annyira vonzza a körötte nyüzsgő élénk élet, hogy gyakran minden czél nélkül az egész vonalon föl és alá kocsikáz. Ez előrehcsatandó a következő levél megértése végett, melyet Victor Hugó Berthier urhoz, az omnibusz-társaság igazgatójához intézett. Páris, 1878. jan. 3. Uram! Én rendesen két, a diadaivtól a Barrière du Thronéig és a Batignolletól a Jardin des Plantesig vezető vonalon közlekedem, s ennél fogva élvezője vagyok azon kitűnő szolgálatoknak, melyekben e két vonal kocsivezetői és kocsisai a közönséget részezik. Az új év alkalmából szeretném nekik köszönetemet kifejezni. Engedje meg tehát, hogy az ön közvetítésével a mellékelt 500 frankot ajánlom föl, mely összeg kizárólag a két vonal kocsivezetői és kocsisai között volna szétosztandó. [Mint adomány semmi, mint példa talán valami. Legnagyobb örömmre szolgálna, ha utánzóim akadnának. Derék és értelmes munkásoknak minden esetre szívesen adom őszinte rokonszenvem bizonyítékát, Viktor Hugó.

— Egy női rend. Victoria angol királynő új rendet alapított, „az indiai korona császári rendjét.” A rendet kizárólag csak hölgyek nyerhetik.

— Alphons király mennyegzőjének alkalmából a francia kormány is küldött ajándékokat, melyek — mint a Figaró jelenti — e hó 4-én vitettek Madridba. Képezik pedig ez ajándékok két szervesporcelánból készült váza, melyek magassága 1 méter és 20 centiméter; egy csésze, azonkívül értékes gobelinek, melyek a királyné házi kápolnájának szánvák s Leonardo di Winco „Szent vacsoráját”, Murillótól „Mária mennybemenetelét” s végül „Krisztus keresztelését” ábrázolják. Az angol királyné Erlof Roszlin által képviseltelti magát a menyegzőnél.

A „KELET” magán-táviratai.

Feladatott Budapesten jan. 10. 10 ó. 20 p. d. e.
Érkezett Kolozsvárra jan. 10. 10 ó. 50 p. d. e.

Victor Emánuel tegnap fél háromkor meghalt, a trónörökös és neje halála előtt pár percizig beszélt vele.

A pápai vatikánból két bibornok nála volt. Olaszország leverte, a bolkok be vannak zárva.

Umberto a trónörökös királyllyá kiáltottat, s készíti a proclamatiót a nemzethez, a miniszteriumot megértesíté.

Uralkodónk, Mac-Mahon és Garibaldi, kérdezősködtek halála előtt a király állapota felől. Az osztrák-magyar követ halála előtt a gyónásnál jelen volt.

Oroszország visszausítja az angolok beavatkozását. Ruscsuk átadása mellett a többi erőről lemond. A Porta elhatározta magát a fegyvernyugvárra, az angol kormány ajánlta ezt.

A törökök a Traján-szorosban megverték az oroszokat Kürdümljét visszafoglalták.

Midhát kijelenté: Romania függetlensége lehetséges.

KÖZGAZDASÁG.

Piaczok árai.

— Deési piac árjegyzéke: decz. 31-ről. Egy hectoliter Tisztabúza 7 frt 20 kr, elegybúza 6 frt 60 kr, rozs 5 frt 10 kr, zab 1 frt 85 kr, 100 klg. széna 2 frt, 80 kr, alomszalma 1 frt — kr, zsupszalma 2 frt, — méter fa 2 frt, egy kilog. marhahús 24 kr, konyhaliszt 16 kr, egy liter borsó 14 kr, lencse 20 kr, paszuly 6 kr, köles 18 kr, egy hectoliter burgonya 3 frt 50 kr, egy kilog. disznózsír 90 kr, hagyma 10 kr. fokhagyma 35 kr.

Távirati tudósítás

a budapesti árutőzsde hivatalos árjegyzeteiről január 9-ről.

		Ára 100 klg. tól ig.	
Gabona	F a j	frt/kr	frt/kr
Búza	bánsági tiszavidéki pestvidéki fehérmegyei bácskai	10/40 10/75 10/95 11/20	— — — —
	Rozs	magyar	7/40 7/55
	Árpa	takarmány maláta	8/25 10/20
	Zab	magyar	6/30 6/65
Tengeri	bánsági másnemű	7/15	7/15
	Repce	káposzta	—
Köles	bánsági magyar	7	7/25
	buza	tavasza szállítandó	10/75 10/85
	Szept.—Oktre szállítandó	—	—
	tavasza szállítandó	—	—
Szakany (Uszany)	roz	7/25	7/30
	teng.	Májusra—junira szállít.	—
(ny.) zesz	repce	káposzta Aug. Szept. szál.	—
	—	bánsági Jul. Aug. szállít.	—
		100 liter százalékként.	32 1/2 32 1/2

Érték- és váltófolyam.

1877. január. 9-én.

Magyar aranyjárdék	91.—
„ kincstári utlv.	113.—
„ 2 „ „	105.50.
„ keleti-vasut elsőbőség 2 „ „	72.75.
„ állami kötvény 1876 év	66.50.
„ vasuti kölcsön	98.50.
„ földterhermentesítési kötvény	78.15.
temesi „ „	77.25.
erdélyi „ „	76.30.
horv. slavon „ „	85.—
magy. szőlődezmá váltáság	80.—
Osz. egységes államadósság papirban	63.35.
„ eüstben	66.80.
„ aranyjárdék	74.45.
1860. államsorjegy	113.40.
Osz. nemzeti bank részvény	8.10.
„ hitelrészvény	213.70.
magyar. hitelbank	204.50.
Ezüst „ „	103.85.
Cs. k. arany	5.53.
Napoleonl'or	9.72 1/2 10.
Német birod. mark	58.90.
London	119.20.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Békésy Károly.

